

Altres actes a l'UCE

L'UCE i la Xarxa Vives d'Universitats. Cloenda XLIX UCE

Miquel NICOLAU i VILA

Autoritats, senyores i senyors, bon dia.

Vull agrair en nom de la Xarxa Vives d'Universitats que ens hàgiu convidat a l'acte de cloenda de la 49a Universitat Catalana d'Estiu (l'any que ve complirà ja mig segle, nombre emblemàtic i ja amb una llarga història).

Des del mes de març d'aquest any, la Universitat d'Andorra presideix la XVU, que agrupa 22 universitats dels territoris de parla catalana de quatre estats diferents, que aplega uns 500.000 estudiants i uns 50.000 professionals, quaranta dels quals personal docent i investigador. Per tant, és una de les grans xarxes europees d'universitats i segurament la més gran del sud d'Europa.

La XVU ha col·laborat tradicionalment amb l'UCE en diferents àmbits, entre els quals m'agradaria destacar:

L'aportació de professorat de les seves institucions i, en alguns casos, també el finançament de la mobilitat d'aquest professorat.

La promoció de la participació dels estudiants a l'UCE especialment a través dels ajuts a la mobilitat del programa Drac-Estiu.

La inclusió de l'oferta acadèmica de l'UCE a la Guia de cursos d'estiu de la Xarxa Vives d'Universitats. I això suposa la promoció de l'UCE i, a més i molt important, el reconeixement acadèmic dels cursos als estudiats de les universitats de la Xarxa.

Com us deia, actualment la Universitat d'Andorra presideix la XVU, i avui sóc aquí com a president de la XVU, no com a rector de la Universitat d'Andorra, però sí que vull insistir en el fet que sigui la Universitat d'Andorra qui presideix la XVU per remarcar l'àmbit que representa la Xarxa que, com deia abans, inclou universitats de tot l'àmbit de la llengua catalana i que fa que la XVU aporti també el seu gra de sorra a promoure el sentit de pertinença, en aquest cas del món universitari i dels seus membres (professorat, personal administratiu i tècnic i, sobretot estudiants), a aquesta realitat geogràfica, però sobretot social, econòmica i cultural.

Una xarxa que, en definitiva, representa un territori amb una llengua comuna i amb molts llaços entre els diversos territoris que el configuren, la qual cosa fa que tinguem una visió semblant del

món i, segurament també dels seus problemes, i també una visió semblant de les solucions a aquests problemes i de la manera de dur-les a terme. La diversitat de cultures és una riquesa i un patrimoni de la humanitat que hem de preservar i la Xarxa Vives és un element més que ens permet estar al món des de la nostra manera de ser i de fer.

En el món actual segurament cada cop hi ha més consens que cal preservar la diversitat biològica del nostre planeta i lluitar contra el canvi climàtic i altres amenaces que posen en risc el futur de la nostra pròpia existència. Però encara no hi ha un clar consens que una de les coses més importants per preservar, i que segurament són la clau de la solució als grans problemes que està afrontant el món, és la diversitat cultural i lingüística. Però encara no hi ha aquesta sensibilitat al món i una gran part de llengües (més de 6.000 actualment) i cultures estan actualment amenaçades i moltes en vies d'extinció. Cada any moren llengües al món i amb la seva mort mor també una forma d'interpretar la nostra existència i la seva relació amb el planeta i amb la resta de cultures.

El *divideix i venceràs* ha estat una eina utilitzada, també en l'entorn de la llengua catalana, per eliminar llengües i cultures. El menysteniment de certs parlars, la dialectalització, la minorització també han estat i segueixen sent maneres de reduir la riquesa cultural i lingüística del món. Com deia el lingüista Max Weinreich, "una llengua és un dialecte amb un exèrcit", que ve a dir que les raons polítiques són moltes vegades les que defineixen què cal preservar i què no.

La nostra llengua i cultura han sobreviscut a embats molt importants que l'han volgut extingir. Encara hi ha molta feina a fer però estic convençut que cada cop més la nostra manera de ser i la nostra manera de fer serà més present al món. Com deia abans, les diferents cultures (i les diferents llengües són un dels elements clau que representen aquesta diversitat cultural) veuen el món de manera diferent i probablement també afronten els problemes de manera diferent. Aquest ventall de múltiples solucions atorga una riquesa que fa molt més viable i factible poder resoldre amb èxit els grans problemes de la humanitat.

I això encara és més important en aquests dies en els quals acabem de patir els atemptats terroristes de Barcelona i de Cambrils. El nostre condol als familiars i als companys i companyes de les víctimes d'aquests atemptats. I referent a aquests actes indescriptibles voldria fer tres apunts. Primer, condemnar contundentment i sense matisos la barbàrie irracional d'aquests actes.

Segon, mostrar l'admiració per la resposta de la ciutadania de Catalunya davant dels atemptats i també, senyora consellera, per l'actuació de la policia de Catalunya i la gestió que el govern de la Generalitat ha fet d'aquests esdeveniments terribles.

I tercer, preguntar-nos què ha fallat, perquè no té lògica racional que un jove que vivia entre nosaltres i que havia estat educat en les mateixes escoles pugui desenvolupar aquest odi contra la humanitat i aquest menyspreu per la vida i, fins i tot, per la pròpia vida.

Cal buscar les causes també aquí, i segurament, fins que a totes les regions del món no s'arribi als nivells de benestar, llibertat, igualtat i democràcia de què gaudim una part petita de la població mundial, no podrem desmantellar aquesta bogeria.

Per acabar vull felicitar totes les persones que heu participat en aquesta 49a UCE. Als que hi heu vingut com a alumnat, als que hi heu participat com a professorat i a l'organització.

Moltes felicitats i moltes gràcies!

Miquel Nicolau i Vila,
president de la Xarxa Vives d'Universitats i
rector de la Universitat d'Andorra